

Rákóczifalviak Szalontán

Március 27-én nem mindennapi eseménynek adott otthont Nagyszalonta. Szerdán délelőtt a hajdúvárosi Arany Palota nagygaleriájába a Magyar Nyugdíjasok Egyesülete, valamint a Hajdú Íjászegyesület tagjai közösen fogadták azt a rákóczifalvi kis csoportot, amely egy körút végső állomásaként érkezett a városba. A rákóczifalvi Kuruc Hagymányórzó Egyesület nyolc tagja március 15-én Rákóczifalváról indult el körútjára azzal a céllal, hogy végigjárja azokat a határon túli településeket, ahol még őrzik Rákóczi hagyományait.

Az egyesület elnökétől, Terenyei Attilától, aki egyben a körút főszervezője volt, megtudtuk, a Rákóczi-szabadságharc kezdetének 310. évfordulója alkalmából, illetve az 1848-49-es forradalom emlékére szervezett 13 napos körút során Vajdaság

Horvátország, Görögország, Törökország és Bulgária különböző településein jártak, ahol az ott élő kis magyar közösségek által tartott ünnepeken, megemlékezéseken, koszorúzásokon vettek részt.

A Rákóczi Ferenc születésének 337. évfordulóján a városba érkező kuruc csapatot Török László polgármester köszöntötte. A vendégek nevében Bodács István, a Kuruc Hagymányórzó Egyesület alapító tagja köszönte meg a lehetőséget, hogy a körút záró helyszíne a hajdúváros lehetett. Hálájuk jeléül egy kis bemutatót is tartottak az egybegyűlteknek. A nap további részében a vendégeknek lehetőségük nyílt városnézésre, múzeumlátogatásra is, valamint íjászbemutató is színesítette a programot.

K. Cs.

Koszorúzás a Kossuth szobornál

A Csonkatoronynál

B I H A R I NAPLÓ

Péntek

Nagyvárad,

2013. március 29.

20 oldal
+ műsormelléklet

XXI I. évf.,

61. szám

1,49 lej

Kurucok jártak a hajdúvárosban

Kedves vendégek érkeztek szerda délelőtt Arany János városába, a Rákóczifalva Kuruc Hagymányórző Egyesületének a tagjait fogadta Nagyszalonta. Török László köszöntötte a vendégeket.

Az Egyesület 2000 februárjában alakult, alapvető céljuk a hagyományórzés és a közművelődés népszerűsítése.

A Társaság nyolc tagja március 15-én hosszú útra indult, a Rákóczi szabadságharc kezdetének 310. évfordulója alkalmából, illetve az 1848–49-es forradalom emlékére olyan településeket és helyszíneket kerestek fel a Vajdaság, Horvátország, Görögország, Törökország és Bulgária területén, ahol a magyar emberek méltóképpen őrzik a Rákóczi szabadságharc és az 1848–49-es események emlékét. A 13 napos körút főszervezője Terenyei Attila, a Kuruc Hagymányórző Egyesület elnöke, lapunknak elmondta, hogy az út során mintegy tíz települést érintettek, s ezeken a helyszíneken közös megemlékezéseket, ünnepségeket tartottak az ottani magyarokkal a Rákóczi szabadságharc és az 1848–49-es forradalom emlékére.

Török László köszöntése

A csodálatos utat megtett csapat március 27-én, Rákóczi Ferenc születésének 337. évfordulóján érkezett meg Nagyszalontára, a

körút záró helyszínére, ahol Török László polgármester, a Romániai Magyar Nyugdíjas Egyesület és a Hajdú Íjászegyesület tagjai fogadták a csapatot. A hajdúvárosiak az Arany Palota nagygalériájában szeretetvendégséggel várták az utazásban megfáradt kurucokat, majd változatos programok tarkították a vendégek délelőttjét. A házigazdák nevében Török László polgármester köszöntötte a kurucokat, majd Nagy Irma, a Romániai Magyar Nyugdíjas Egyesület elnöke ismertette a nap programját, melyben többek között városnézés, múzeumlátogatás és íjászbemutató is szerepelt.

A Kuruc Hagymányórző Egyesület alapító tagja, Bodács István hálásan köszönte meg a hajdúvárosiak vendégszeretetét, és viszonzásként a kurucok egy rövid bemutatóval kedveskedtek a nagyszalontaiaknak. A kurucok hajdúvárosi látogatása a kora délutáni órákban zárult, a Kuruc Hagymányórző Egyesület tagjai és nagyszalontai vendéglátóik a mielőbbi viszontlátás reményében köszöntek el egymástól.

Szatmári Erzsébet

A házigazdák nevében Török László polgármester köszöntötte a kurucokat

Nagyszalonta

TISZTELT OLVASÓ,

E promóciós anyag célja bemutatni Önöknek a mi szép városunkat és mindazokat a lehetőségeket, amelyekkel Önöket várjuk, hogy közösségünk barátai és partnerei lehessenek.

Nyitottak és fogékonyak vagyunk mindenre, ami új, ami a haladást segíti, hogy minél hamarabb teljesíthessük városunk polgárainak elvárásait és tagjai. Ez az óhaj feljogosít arra, hogy bízzunk benne: Nagyszalonta olyan város lesz ahol öröm élni és gyermekeink jövőjét tervezni.

Kérem, olvassák örömmel ezt a bemutatót. Bízom benne, hogy sikerül meggyőzni Önöket arról, hogy Nagyszalonta valóban a korlátlan lehetőségek városa.

Tisztelettel,

Török László polgármester

A település első hivatalos említését 1332-ben találjuk a nagyváradi püspökség pápai jegyzékében, ahol a helység Zalantha néven szerepel. Utólag a település több néven is szerepel, mígnem 1587-ben már a végleges Szalonta név jelenik meg minden feljegyzésben.

A XVI. század végéig a Toldi család birtoka, a településnek nincs különösebb fontossága, talán azért is, mert nem messze tőle volt a XII. században épült Kölesér vára, amely fontos politikai és gazdasági központja volt a vidéknek. Ebben az időben Szalonta kb. 50 házból álló település volt, lakóinak száma nem haladta meg a 250-300 lelket.

A törökök 1598-ban feldúlják és elpusztítják Kölesér várát és vele együtt Szalontát is. Kölesér várát már nem építik újjá, helyette a visszatérő és az 1606-ban Bocskai István erdélyi fejedelem által letelepített 300 hajdú megalapítja Szalonta városát.

Ez időben épült fel a ma is látható óratorony, a "Csonkatorony", amely akkor a szalontai vár része volt. A letelepített hajdúk nemesi kiváltságokat kaptak, a települést pedig városi rangra emelték.

A megadott kiváltságok és lehetőségek nyomán a település rohamosan fejlődni kezd és az utak kereszteződésében épült város a térség fontos gazdasági központjává válik. Megkapja a vásárok megtartásának jogát, mely fölpezsdíti a város és a környék kereskedelmi és gazdasági életét.

Mivel Szalonta az erdélyi fejedelemség szélén volt, a szomszédságban a törökök által meghódított területekkel, a szalontai vásárok sokszínűsége azt eredményezte, hogy kialakult egy nagyon erős kisiparos réteg, mint a szűcsök, csizmadiák, bognárok, kovácsok, stb., akik portékájukkal bejárták a környező településeket: Tenkét, Belényest, Gyulát, Orosházát.

1659-ben II. Rákóczi György, Erdély fejedelme, a törökök támadása elől felégeti a várost. A törökök kivonulása után a vár

elvesztette végvári jelentőségét, omladozó falait széthurcolták, csak a torony dacolt a pusztító viharokkal. A XVII. század végére újra benépesül és virágzó település lesz.

A sikeres törökellenes hadjáratok után Ausztria 1686-ban bekebelezi Magyarországot, majd 1688-ban Erdély is fennhatósága alá kerül.

Lipót császár megerősíti a szalontaiak kiváltságait, de 1700-ban a császári udvar lemond a hajdúk katonai szolgálatairól és ezzel megszünteti a régi kiváltságokat. Ez a helyzet komoly ellentéteket szül a városlakók és az Eszterházy család között. A perlekedés 1848-ig tart, mikor a város lakói visszanyerik törvényes úton a jogaikat.

1848-ban a forradalom és szabadságharc a szalontaiakat is harcra buzdítja. Arany János költő, a város szülötte, maga is részese az eseményeknek. E kis szabadság után a város újból a Habsburg birodalom diktatúrájában éli életét.

A XIX. század elejétől a helyi kisiparosok céhekbe tömörülnek. 1820-ban alakul az első céh, a csizmadiák céhe, majd a tímárok alakítanak 1836-ban céhet. 1872-ben a céhek egyesülnek, a csizmadiák kivételével, és megalapítják a Kisiparosok Szövetségét, amely 500 kisiparost tömörít.

A XIX. század végén fejlődésnek indul a város: lecsapolják a lápokot, vizeket, építik a vasutat, felépülnek az állami intézmények. Megjelennek az első ipari létesítmények és rohamosan nő a város lakossága.

Az első világháború végén megjelennek a nemzetállamok és így Nagyszalonta határmenti város lesz a román-magyar határszélen.

A város iparosodása jelentős folyamatként jelentkezik a város gazdasági életében. A mezőgazdaság-orientált település fontos ipari központtá növi ki magát.

*Forrás: a Polgármesteri Hivatal honlapja
www.salonta.net*